

40.

ergo sp̄s. Bonus autem non quasi adquirens. sed quasi imp-
tiens bonus est. Non enim accipit a creaturis. sed acci-
pit ut sp̄s sc̄s. Sicut non sc̄ificatur. sed ipse sc̄ificat.
Creatura enim sc̄ificatur. sc̄ificat autem sp̄s sc̄s. In quo licet
verbi communio. discr̄etio tamen naturae ē. Sc̄s enim
dicitur. & homo qui accipit. & dī qui tribuit sc̄itatem.
Quia legimus. estote sc̄i. quō & ego sc̄s sum. Non ergo
potest sc̄ificatio & corruptela unius ēē naturae. Et ideo

VII.

IT AQ. cum omnis inuisibilis praeter trinitatē reliqua
natura. cuius rationabile īcorporeā iure quidā sub-
stantiā putant. non impedit sp̄itale gratiā. sed ad-
quirat. nec participet. sed assumat. separanda utiq. ē asso-
ciata sp̄s sc̄i communitas creature. Credant igitur
quia creatura non ē sp̄s sc̄s. Aut si creaturā putant.
cur associant patri. Si creaturā arbitrantur. cur filio
dī iungunt. Quid si a patre & filio non existimant
separandum. non atestiment creaturā quia ubi una
sc̄ificatio. una natura est. Sunt tamen pleriq. qui
eo quod in aqua baptizamur & sp̄ū non putent aquae
& sp̄s distare munera. & ideo non putant distare.